36. Àwọn ọ̀dọ́mọkùnrin méjì sì wọ ẹ̀wọ̀n pẹ̀lúu rẹ̀, ọ̀kan nínú un àwọn méjéèjì wí pé: Mo (lá àlá) tí mo ń fún ọtí. Ẹni kejì náà sì wí pé: Mo (lá àlá) tí mo ru búrẹ́dì sí orí i mi, ẹyẹ sì jẹ nínú un rẹ̀. Sọ ìtúmọ̀ọ wọn fún wa. Dájúdájú àwa rí i wí pé o wà nínú un àwọn ẹni rere.

37. Òun sì wí pé: Oúnjẹ tí ẹ̀yin yóò jẹ, wọn kò tí i níí gbé e wá tí èmi yóò fi sọ fún yín nípaa rẹ̀ kí wọn tóó gbé é wá fún yín. Méjéèjì náà wà nínú un ohun tí Olúwaa mi fi mọ̀ mí. Dájúdájú èmi ti fi ilànà ẹ̀sìn àwọn kan tí kò gba Allaahu gbọ́ sílẹ̀; àti pé àwọn sì ni olùṣàìgba (Allaahu) gbọ́ nípaa ọjọ́ ìkẹyìn.

38. Mo sì ń tẹ̀lé ìlànà ẹ̀sìn àwọn babaà mi, Ibraahiimu àti Is-haaku àti Yahkuubu. Kò tọ́ sí wa pé kí a da nǹkan mìíràn pọ̀ mọ́ Allaahu. Ìyẹn wà nínú un ọlá Allaahu tí Ó ṣe fún wa àti fún àwọn ènìyàn, ṣùgbọ́n púpọ̀ nínú un àwọn ènìyàn ni wọn kì í dúpẹ́.

39. Ẹ̀yin ẹlẹgbẹ́ẹ̀ mi nínú un ọgbà ẹ̀wọ̀n, ǹ jẹ́ àwọn olúwa tí wọ́n wà lọ́tọ̀ọ̀tọ̀ ló dára ni tàbí Allaahu (Olúwa) Kan Ṣoṣo, Olùborí?

40. Kò sí ohun tí ẹ̀yin ń sìn lẹ́yìn-in Rẹ̀ ju àwọn orúkọ kan (lásán) tí ẹ sọ wọ́n, ẹ̀yin àti àwọn babaa yín, Allaahu kò sọ àṣẹ kan kalẹ̀ nípaa rẹ̀. Kò sí ìdájọ́ mìíràn lẹ́yìn-in ti Allaahu. Ó pàṣẹ pé ẹ kò gbọdọ̀ sin nǹkan kan àyàfi Òun. Ìyẹn ni ojúlówó ẹ̀sìn tí ó péye, ṣùgbọ́n púpọ̀ nínú un àwọn ènìyàn kò mọ̀ bẹ́ẹ̀.

41. Ẹ̀yin ẹlẹgbẹ́ẹ̀ mi nínú un ọgbà ẹ̀wọ̀n, ẹnì kan nínú un yín yóò máa fún ọ̀gáà rẹ̀ ní ọtí mu, wọn yóò sì kan ẹnì kejì mọ́ àgbéléèbú, àwọn ẹyẹ yóò sì máa jẹun lórí i rẹ̀. Wọ́n ti pínnu ọ̀rọ̀ tí ẹ ń ṣe ìwádìí nípaa rẹ̀.

وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ قَالَ أَحَدُهُمَآ إِنِّىٓ
أَرَىٰنِىٓ أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ ٱلْءَاخَرُ إِنِّىٓ أَرَىٰنِىٓ
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِى خُبْزًا تَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا
بِتَأْوِيلِهِۦٓ ۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ
لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِۦٓ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِۦ
قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِى رَبِّىٓ ۚ إِنِّى
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ
هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَٱتَّبَعْتُ مِلَّةَ ءَابَآءِىٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَآ أَن نُّشْرِكَ بِٱللَّهِ
مِن شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾
يَٰصَٰحِبَىِ ٱلسِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ
ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ
إِلَّآ أَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ
ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا
تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَٰصَٰحِبَىِ ٱلسِّجْنِ
أَمَّآ أَحَدُكُمَا فَيَسْقِى رَبَّهُۥ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا ٱلْءَاخَرُ
فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ مِن رَّأْسِهِۦ ۚ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ
ٱلَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾